

Posudek vedoucího diplomové práce
Bc. Zity Georgievové
Role České republiky v procesu tvorby politiky životního prostředí

Autorka si za téma své diplomové práce zvolila velmi aktuální téma – Česká republika je již 2,5 roku členským státem Evropské unie a plně se podílí na jejím rozhodování. Současně se připravuje na své předsednictví v EU v roce 2009, kdy bude jejím hlavním úkolem zesoulaďovat názory dalších 26 členů EU a rozhodnutí EU formulovat. Více než dvouleté období je vhodným časovým úsekem pro zhodnocení účasti ČR na rozhodování EU. Autorka si s ohledem na svou praktickou zkušenost i studijní zaměření vybrala oblast životního prostředí, která patří mezi široce regulované oblasti EU a kde, s ohledem na historické zkušenosti s problémy životního prostředí, může česká vláda jako zástupce ČR v Radě EU hrát zvláště aktivní roli.

Autorka nejprve popisuje oblast politiky a legislativy životního prostředí EU, její vývoj, základní charakteristiky a role členských států v jejich rozvoji. V další kapitole se věnuje popisu rozhodování v EU z pohledu role ČR jako členského státu, včetně specifického pohledu na podmínky nového členského státu EU. Další kapitola pak popisuje promítnutí evropského rozhodovacího procesu do praxe české státní správy. Konkrétní zapojení ČR do rozhodování pak autorka rozebírá na případových studiích, na jejichž základě pak v závěru odpovídá na úvodní hypotézy.

Georgievová se ve své diplomové práci věnuje třem otázkám: zda nastavený koordinační mechanismus efektivně ČR umožňuje ovlivňovat rozhodovací proces EU, jak důležité jsou pro efektivní zapojení jednotlivé fáze legislativního procesu EU a nakolik je ČR aktivním či pasivním hráčem v EU. Autorka do značné míry vychází z vlastních pracovních zkušeností, což je nespornou výhodou, na druhou stranu však může vést k určité zaujatosti náhledu. Volba případových studií jako hlavní metody, doplněná o rozsáhlou analyticko-syntetickou část založenou na odborné literatuře i aktuálních dokumentech, se zdá být postačující pro předmět zkoumání a odpověď na hypotézy. Ačkoliv je rozsah jednotlivých kapitol vyvážený, k praktickým případům a jejich vyhodnocení dochází až v závěrečné čtvrtině práce, což lze spatřovat jako neodpovídající významu této metody zkoumání a její role ve zodpovězení hypotéz. Na druhou stranu je nutno přiznat, že vysvětlení kontextu evropské politiky životního prostředí, systému rozhodování EU a začlenění ČR do něho je k posouzení hypotéz zcela nezbytné. V závěru autorka na hypotézy neodpovídá zcela kategoricky, a přestože se vymezuje k jednotlivým hypotézám, bylo by užitečné zejména na první hypotézu – efektivnost českého koordinačního procesu – odpovědět jednoznačněji.

Práce je přínosná v několika úrovních: předně přehledně popisuje způsob rozhodování v EU a roli ČR jako členského státu v něm; dosud takovýchto souhrnných analýz nebylo publikováno mnoho. Práce přináší i teoretické poznatky z hlediska specifčnosti nových členských států v celém procesu. Praktický přínos pak obsahuje zejména závěr, kde autorka vyzdvihuje některé aspekty, nad nimiž by se česká státní správa při sebereflexi své účasti na evropském rozhodování mohla zamýšlet.

Způsob práce s literaturou je přijatelný, větší orientace na aktuální dokumenty oproti teoretické literatuře je vzhledem ke zvolenému tématu i nastaveným hypotézám akceptovatelná. Autorka pracuje i

s cizojazyčnými zdroji, což je opět s ohledem na zaměření diplomové práce nezbytné. Rovněž formální stránka práce nevykazuje zásadnější problémy.

Celkově lze zhodnotit práci jako kvalitně a svědomitě zpracovanou a lze doporučit její přijetí k obhajobě. Při ústní obhajobě by se autorka mohla vyjádřit k následujícím otázkám:

1. Jaké závěry lze ze zhodnocení dosavadního působení ČR v rozhodovacích procesech EU dovodit pro přípravu českého předsednictví v roce 2009 a do jaké míry jsou závěry práce pro tuto specifickou úlohu relevantní?
2. Lze podobné závěry jako v případě ČR formulovat i ve vztahu k ostatním novým členským zemím EU nebo je situace ČR specifická a proč?

Na základě hodnocení diplomové práce a s přihlédnutím k průběhu její ústní obhajoby navrhuji bodové zhodnocení v rozmezí 12–17 bodů.

V Praze dne 24. října 2006

JUDr. Jan Dušík, M.Sc.